

KAISLAMEREN YLITYS

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Lähdettiin Egyptistä, Goosenin maakunnasta kohti Kaislamerta eli Punaisenmeren lahtea, Suezinlahtea. "Suezinlahti on Punaisenmeren lahti, joka sijaitsee Punaisenmeren pohjoisosassa Siinain niemimaan ja Afrikan mantereiden välissä rajoittuen nykyisin pohjoisessa alkavaan Suezin kanavaan. Lahti on pisimmillään noin 314 kilometriä pitkä ja 19-32 kilometriä leveä. Lahden keskellä kulkee raja Afrikan ja Aasian mantereiden välillä. Punaisenmeren nimi johtuu siellä havaittavasta levästä, joka "kukkiessaan" muuttuu punertavan ruskeaksi. Meren punaisuutta lisää auringonlaskun aikaan sen pinnasta heijastuvat

punasävyiset vuoret sekä toisinaan punaisena hehkuva taivaanranta.” Lähde: Wikipedia.

Kaikkia kertomuksessa mainittuja paikkoja ei löydy nykyisiltä kartoilta.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin – Tapahtui heti vitsausten jälkeen

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Mooses ja kansa (”Heitä oli noin kuusisataatuhatta jalkamiestä, paitsi (lisäksi) vaimoja ja lapsia. Myös paljon sekakansaa meni heidän kanssansa, sekä lampaita ja raavaskarjaa suuret laumat”). Farao sotajoukkoineen lähti heidän peräänsä.

2. Itse kertomus Raamatusta

2 Moos. 13:17 - 22

Mutta kun faraoo oli päästänyt kansan, ei Jumala johdattanut heitä sitä tietä, joka kulki filistealaisten maan kautta, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähdessänsä sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin; vaan Jumala antoi kansan poiketa erämaan tietä myöten Kaislamerta kohti. Taisteluun valmiina israelilaiset lähtivät Egyptin maasta.

Mooses otti mukaansa Joosefin luut; sillä tämä oli vannottanut israelilaisia ja sanonut: "Kun Jumala pitää huolen teistä, viekää silloin minun luuni täältä mukanne."

He lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, erämaan reunaan. Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.

2 Moos. 14: 1 – 31

Herra puhui Moosekselle sanoen: "Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille; leiriytykää vastapäätä Baal-Sefonin meren rannalle. Faraoo on ajatteleva, että israelilaiset ovat eksyneet maassa ja että erämaa on saartanut heidät. Minä paadutan faraon sydämen, niin että hän ajaa heitä takaa; mutta minä näytän kunniani tuhoamalla faraon ja koko hänen sotajoukkonsa; ja niin egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra." He tekivät niin.

Farao lähtee takaa-ajoon

Kun Egyptin kuninkaalle ilmoitettiin, että kansa oli paennut, muuttui faraon ja hänen palvelijoidensa mieli kansaa kohtaan, ja he sanoivat: "Mitä teimme-kään, kun päästimme Israelin meitä palvelemasta!" Farao valjastutti hevoset sotavaunujensa eteen ja otti väkensä mukaansa; ja hän otti kuudetsadat valitut sotavaunut sekä kaikki muut Egyptin sotavaunut ynnä vaunusoturit niihin kaikkiin. Sillä Herra paadutti faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, vaikka israelilaiset olivat lähteneet matkaan voimallisen käden suojassa. Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, sotavaunut ja ratsumiehet ja koko hänen sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät leiriytyneinä meren rannalle, Pii-Hahirotin kohdalle, vastapäätä Baal-Sefonia.

Kun farao on jo lähellä, Mooses huokaa Jumalan puoleen

Kun farao oli lähellä, nostivat israelilaiset silmänsä ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset peljästyivät kovin ja huusivat Herraa. He sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne erämaahan kuolemaan? Mitä teit meille, kun johdatit meidät pois Egyptistä! Emmekö sanoneet tätä sinulle Egyptissä? Sanoimmehan: Anna meidän olla rauhassa, että palvelisimme egyptiläisiä. Sillä parempi olisi ollut palvella egyptiläisiä kuin kuolla erämaahan." Mooses vastasi kansalle: "Älkää pelätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että he lähtevät liikkeelle. Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten. Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he tulevat heidän perässään; minä näytän kunniani tuhoamalla faraon ja koko hänen sotajoukkonsa, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä. Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän kunniani tuhoamalla faraon, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä."

Enkeli valaisi vain israelilaisten tien

Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.

Mooses ojensi kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi maaksi; ja vesi jakautui kahtia. Israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella.

Farao ja kaikki hänen sotajoukkonsa hukkuivat

Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä, ajoivat heitä takaa ja tulivat heidän perässään keskelle merta. Kun aamuvario tuli, katsahti Herra egyptiläisten joukkoa tulenpatsaasta ja pilvestä ja saattoi hämminkiin egyptiläisten joukon. Hän antoi heidän vaunujensa pyöräin irtautua, niin että heille kävi vaikeaksi päästä eteenpäin. Niin egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa egyptiläisiä vastaan." Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren yli, että vedet palautuisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän sotavaununsa ja ratsumiehensä." Niin Mooses ojensi kätensä meren yli, ja aamun koittaessa meri palasi paikoilleensa, egyptiläisten paetessa sitä vastaan; ja Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta. Vedet palasivat ja peittivät sotavaunut ja ratsumiehet, koko faraon sotajoukon, joka oli seurannut heitä mereen; ei yksikään heistä pelastunut.

Mutta israelilaiset kulkivat kuivaa myöten meren poikki, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella. Niin Herra pelasti Israelin siinä päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. Israel näki sen suuren teon, jonka Herra teki tuhotessaan egyptiläiset. Silloin kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja uskoi hänen palvelijaansa Moosesta.

Silloin Mooses ja israelilaiset veisasivat Herralle tämän virren.

Lue israelilaisten laulu: 2 Moos. 15: 1 – 18

Naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti vaskirummun käteensä, ja kaikki naiset seurasivat häntä vaskirumpuja lyöden ja karkeloiden. Mirjam viritti heille virren: "Veisatkaa Herralle, sillä hän on ylen korkea, hevoset ja miehet hän mereen syöksi."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Israelilaiset kulkivat "voimallisen käden suojassa".

Jumala sanoi Moosekselle: Miksi huudat minulle? Sydämen huokaus voi olla Jumalan edessä kuin valtava huuto.

Egyptiläiset (ja me kaikki, jotka luemme tämän Raamatusta) tulivat tietämään, että ”minä olen Herra, kun minä näytän kunniani tuhoamalla faraon, hänen sotavaununsa ja ratsumiehensä”.

Uskon kautta hän (Mooses) jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti. Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin. Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. Hepr. 11: 7 – 29.

Myös farao kuoli itse.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa Liitonarkin kantaminen Jordan-virran yli.

Daavid kirjoittaa psalmissaan tästä tapahtumasta

”Halleluja! Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsä pysyy iankaikkisesti. Kuka voi kertoa Herran voimalliset teot, julistaa kaiken hänen ylistyksensä? Autuaat ne, jotka noudattavat oikeutta, jotka aina tekevät vanhurskauden! Muista minua, Herra, armolla, jota kansallesi osoitat, etsi minua avullasi, että minä näkisin sinun valittujesi onnen, iloitsisin sinun kansasi ilolla, kerskaisin sinun perintöosasi kanssa. Me olemme tehneet syntiä isiemme kanssa, me olemme pahoin tehneet ja olleet jumalattomat. Eivät meidän isämme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla. Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi. Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä niin kuin erämaassa. Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta. Vedet peittivät heidän ahdistajansa, ei yhtäkään niistä jäänyt jäljelle. Silloin he uskoivat hänen sanansa, veisasivat hänen ylistystään.” Ps. 106:1-12

Paavali kirjoittaa korinttolaisille:

”Sillä minä (Paavali) en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.” 1 Kor. 10: 1 – 4.

5. Opeteltava Raamatun lause

Jumala on meidän turvamme ja väkevyytemme, apumme hädässä aivan vahva. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyisi ja vuoret meren pohjaan vajoaisivat, vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat ja vuoret vapisisivat sen raivosta. Sela. Ps. 46: 2 – 4.

6. Lauluehdotus VK 427 = UVK 342

Niin ihanaa on ylistää Sinua, Jumalamme
ja laulain kiittää armoas, hyvyttä kohtahamme.
Sä kuljit aina kanssamme, veit taisteluissa voitolle
ja olit auttajamme.

Ain olet ollut luonamme aarteena kalleimpana.
Meit' elon vesi virvoittaa ja elon leipä, sana.
Sun armos meille virtailee, ja totuutesi valaisee
kuin tähti loistavana.

On virsi täällä heikko vain ja köyhä kiitoksemme.
Kaikesta, minkä meille soit, jo täällä iloksemme.
Me emme kyllin johtoas voi ylistää ja armoas,
mi siunas askelemme.

Sua rukoilemme, Herramme: meit' älä koskaan heitä.
Suo meille Hengen valkeus, mi johdattaapi meitä.
Luo usko, toivo sydämeen ja rakkautta Jeesukseen,
Vie armotahtos teitä. Mikael Nyberg (1871 - 1940), sävel Raumalta.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Olen kastettu nimeen Jeesuksen
ja saan nyt Sanaansa oppien
Hänen tiellänsä täällä taivaltaa
ja uskon: on määräni taivaan maa.

Sinä, Jeesuksen lapsi, rukoukseen
heidät sulje ja sydämees lämpöiseen.
Sana Jeesuksen että heillekin sois,
eikä pieninkään jäisi taivaasta pois.

Virpi Apponen

Vaan paljon on niitäkin lapsia,
on valkoisia ja mustia,
jotka eivät tunne Vapahtajaa
ja siksi he pelkäävät kuolemaa.

